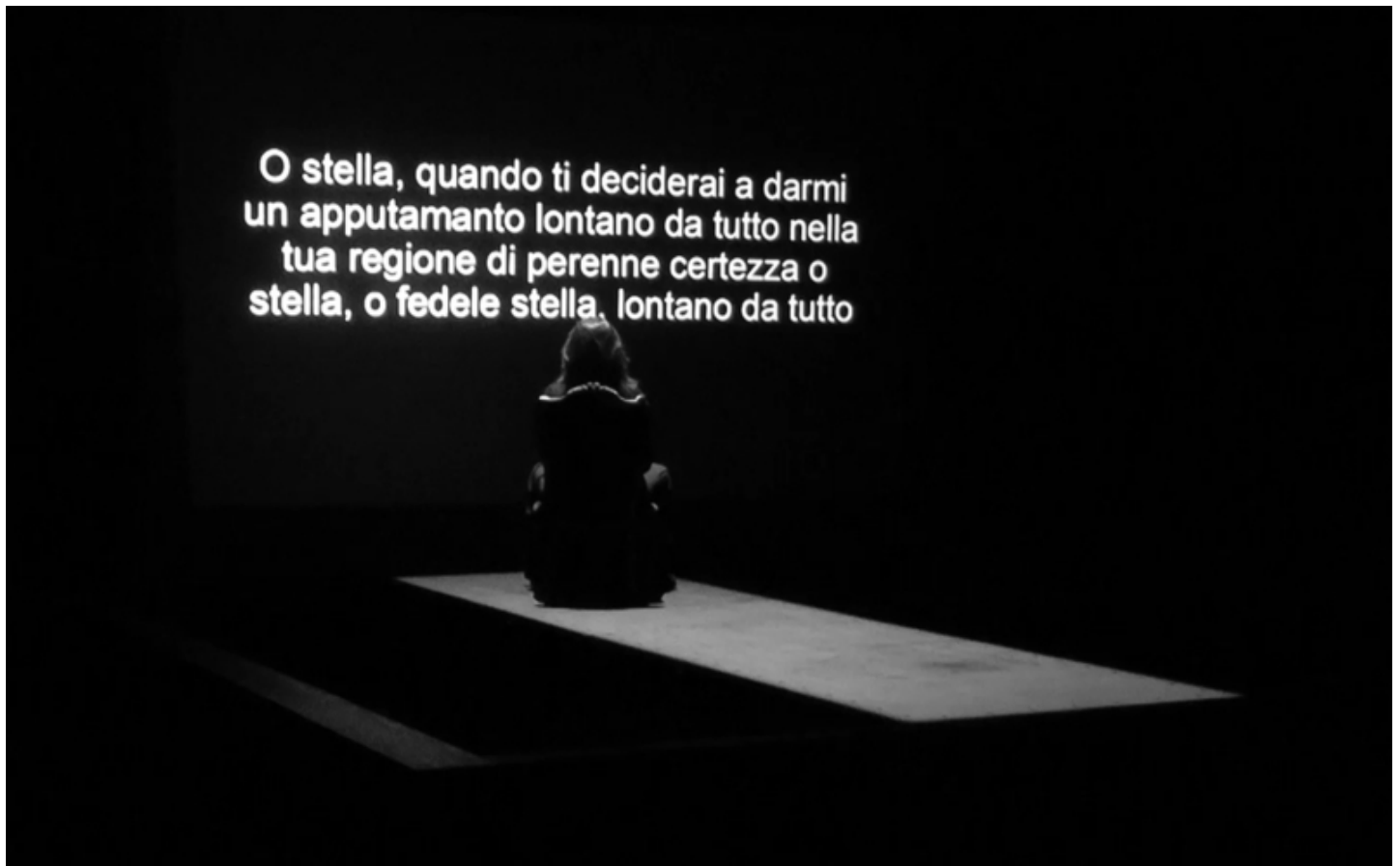

Mind the art (/Mind-the-art) / Θέατρο (/Mind-the-art/theatro)**Ένα σκοτεινό Insenso, γεμάτο ερωτηματικά
γράφει η Κατερίνα Ράβναλη**

Ένα insenso γεμάτο ερωτηματικά. Πως επικοινωνεί αυτή η παράσταση; Σε ποιους απευθύνεται; Το κείμενο, τι ρόλο παίζει; Αποτελεί στοιχείο αφετηρίας ή απλά πλαισιώνει τις διαφορετικές δράσεις; Υπάρχει κάποια εξελικτική πορεία; Πολλά ερωτηματικά. Πολλές αμφιβολίες. Πολλά γιατί, προκύπτουν παρακολουθώντας την παράσταση Insenso, σε κείμενο του Δημήτρη Δημητριάδη και σε σκηνοθεσία του Πέτρου Σεβαστίκογλου. Η συζήτηση με τους συντελεστές που ακολούθησε την παράσταση, δυστυχώς, δεν διαλεύκανε την υπόθεση.

Βλέποντας την παράσταση, αισθανόμουν ότι έβλεπα ένα work in progress, έναν πειραματισμό, που όμως δεν αποτελούσε μια στερεή ιδέα. Δεν αποτελούσε μια πρόταση. Η παράσταση ήταν μετέωρη. Δεν είχε ξεκαθαρισμένα πολλά πράγματα. Που πηγαίνει. Γιατί συμβαίνουν κάποιες δράσεις, πολύ επαναληπτικότητα δράσεων και σε κάποια σημεία φλυαρία.

Καταιγισμός το κείμενο του Δημητριάδη, καταιγισμός και τα ερωτήματα και οι διαπιστώσεις που προκύπτουν από την παράσταση του Σεβαστίκογλου. Ήρθε η ώρα, λοιπόν, να εξετάσουμε το Insenso των Δημητριάδη, Σεβαστίκογλου και Καζάζου. Ας ξεκινήσουμε από το κείμενο.

Το Insenso αποτελεί υπερκείμενο της ταινίας του Visconti, Senso (1954). Το Senso με την σειρά του, είναι κινηματογραφική μεταγραφή της ομώνυμης νουβέλας του Camillo Boito (1883). Ο Δημητριάδης, γράφει λοιπόν, έναν μονόλογο, δίνοντας το βήμα στην κόμισσα Λίβια Σερπιέρι ή στον Φραντς Μάλλερ (Θα μπορούσε σύμφωνα με τον συγγραφέα, ο μονόλογος να παιχθεί και από τους δυο χαρακτήρες). Το κείμενο, πιάνει το νήμα από το τέλος της ταινίας του Βισκόντι. Όταν η κόμισσα Σερπιέρι, έχει καταδώσει τον εραστή της στον αυστριακό στρατό και τον έχουν ήδη σκοτώσει. Εδώ, η κόμισσα είναι εξαντλημένη. Ζει, γιατί δεν μπορεί να πεθάνει. Δεν μπορεί να πεθάνει, γιατί αγάπησε παράφορα τον Φραντς και προδίδοντας τον, αντί να τον φέρει πιο κοντά της, τον απομάκρυνε περισσότερο, άφησε τον στρατό να τον σκοτώσει. Δεν τον σκότωσε αυτή, δεν ενώθηκε μαζί του ακόμα και στον θάνατο. Ζει λοιπόν και μας μιλάει με έναν παραληρηματικό μονόλογο-χειμάρρο, μέσα στο συναίσθημα αυτό που βιώνει (InSenso).

Το Insenso, αποτελεί ένα κείμενο που έχω ξεχωρίσει. Είναι ένας μονόλογος γεμάτος πάθος. Γεμάτος δύναμη, παρόλο που το πρόσωπο που καλείτε να το ερμηνεύσει, βρίσκεται στα πρόθυρα της εξάντλησης. Είναι ένα κείμενο για τον έρωτα. Για το "είναι" μιας γυναίκας, που είναι δοσμένο σε έναν άνδρα, ανεξάρτητα από το πως κατέληξε η μεταξύ τους σχέση. Είναι μια κραυγή. Στο Insenso, όπως αναφέρει και ο Δημητριάδης, βλέπουμε ένα άτομο, να έχει παραδοθεί στο συναίσθημα. Καμία λογική. Ο έρωτας είναι πιο δυνατός, ακόμα και από την πατρίδα. Ο έρωτας κατακλύζει τα πάντα. Ακόμα και τον λόγο. Σαν χείμαρρος ξεχύνονται οι λέξεις της Λίβιας. Ο μονόλογος αυτός αποτελεί ένα κείμενο γεμάτο προκλήσεις για τον σκηνοθέτη που θα το επιλέξει. Δεν είναι καθόλου εύκολο. Είναι ένα ιδιαίτερο κείμενο και θέλει μεγάλη προσοχή, γιατί μπορεί πολύ εύκολα να λοξοδρομήσεις και να θαφτεί.

Ο Πέτρος Σεβαστίκογλου πήρε αυτό το ρίσκο. Και τα κατάφερε, ως ένα σημείο. Στα θετικά της σκηνοθεσίας του, τοποθετώ το ότι η παράσταση ήταν όντως μια πρόταση πάνω στο κείμενο, ασχέτως αν αυτή η πρόταση, μας άρεσε ή όχι. Είδαμε επί σκηνής, την δικιά του προσωπική ανάγνωση. Δημιούργησε ένα σύμπαν σκηνικό, το οποίο είχε συνέπεια και μια πολύ έντονη κυρίαρχη ατμόσφαιρα. Στην συζήτηση, μας αποκάλυψε και κάποια πράγματα για τον τρόπο που δούλεψε. Χώρισε το κείμενο σε 23 ενότητες και μαζί με την Καζάζου, επεξεργαζόταν τις ενότητες ξεχωριστά με σωματικούς αυτοσχεδιασμούς και παράλληλη επεξεργασία και εμπλοκή του κειμένου. Οι σιωπές της παράστασης, ήταν πολύ ατμοσφαιρικές. Ο μη λόγος. Ή ο λόγος που εμείς διαβάζαμε μέσα από projection, ενώ η ηθοποιός ήταν επί σκηνής, δημιουργούσε πολύ δυνατές εικόνες. Κατάφερε να μας πείσει ότι αυτή ήταν η Λίβια. Κατάφερε να μας πείσει ότι αυτή ήταν κάποια στιγμή ο Φραντς (Εξαιρετική η χρήση της μάσκας και η ερμηνεία της Καζάζου σε εκείνο το σημείο).

Δεν κατάφερε όμως, κατά την γνώμη μου, να μεταδώσει όλες τις διαφορετικές αποχρώσεις της κατάστασης που βίωνε η Λίβια. Πολύ καλή ερμηνεύτρια, η Καζάζου και με απίστευτες σωματικές δυνατότητες, αλλά όχι προς επίδειξη. Γιατί από κάποια στιγμή και μετά, αυτό συνέβη. Φτάνει η επαναληπτικότητα των δράσεων και τα πηγαινέλα. Ένιωθα σαν να έβλεπα την ηθοποιό να αυτοσχεδιάζει πάνω σε σωματικές συνθήκες με διαφορετικές κάθε φορές θεματικές-αντικείμενα(καρέκλα, φόρεμα κλπ). Ήταν σαν μια κινησιολογική παρτιτούρα. Αρκετά δημιουργική, για την ηθοποιό, αφού εξάντλησε! όλες τους τρόπους που θα μπορούσε να κινηθεί στον χώρο, που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει την καρέκλα, που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το εξαιρετικό της φόρεμα. Αλλά όλα αυτά, προς τι, αναρωτιέμαι. Που οδηγούν; Δεν ήταν καθόλου καθαρό, το γιατί. Επίσης, το στοιχείο του νερού, που δέσποζε την σκηνή, σταδιακά, δεν έγινε ποτέ σώμα της παράστασης. Ήταν κάτι ξένο. Ο τρόπος που εμφανιζόταν και η σημασία- χρήση του, από την ηθοποιό, δεν μπόρεσε να το ενσωματώσει στην δράση.

Η Καζάζου ενσάρκωσε μια ιδιαίτερα σωματική Λίβια. Στην παράσταση, φάνηκε η επεξεργασία και η ερευνητική δουλειά που είχε προηγηθεί. Η δικιά της προσωπική πορεία, παρέα με τον ρόλο. Η δικιά της διαδρομή. Πολύ καλή ερμηνεύτρια. Αυτή η διαδρομή, όμως, θα έπρεπε, με την βοήθεια του σκηνοθέτη, να την οδηγεί κάπου. Ήταν μετέωρη. Έχει πολλές δυνατότητες και αυτό φαίνεται, αλλά χρειαζόταν κάτι παραπάνω για να μας αφηγηθεί την ιστορία της Σερπιέρη. Τα σκηνικά που επιμελήθηκε ο Σεβαστίκογλου, ήταν ευφάνταστα στην λιτότητα τους. Πολύ καλές επιλογές. Όπως και το φόρεμα της Καζάζου, που επιμελήθηκε η Bajka Tworek. Θα ακουστεί λίγο υπερβολικό, αλλά αυτό το φόρεμα, ήταν ένα κόσμος από μόνος του! Καλαίσθητο και με πολλές δυνατότητες έκφρασης. Οι φωτισμοί του Karol Jarek δημιουργούσαν δραματικότητα εκεί που χρειαζόταν, χωρίς να φλυαρούνε. Πολύ καλό, το κόντρα φως, που χρησιμοποίησε.

Συμπέρασμα: Μια αξιοπρόσεκτη πρόταση πάνω στο Insenso, που έχει να μας προσφέρει πολλά. Μας προβληματίζει και μας ερεθίζει οπτικά. Παραμένει, όμως, σε μια μορφή, work in progress. Χρειάζεται λίγο χρόνο για να μεστώσει και να βρει την ταυτότητα της.

Insenso - Δημητριάδης Δημήτρης

Πρώτη Παρουσίαση: Μονή Λαζαριστών - Μικρό θέατρο, 1/10/2016

«Το "Insenso" είναι η ιστορία μιας γυναίκας που "παραφρονεί" από έρωτα, που ο έρωτας εξωθεί πέρα της λογικής της, πέρα του μέτρου, πέρα από κάθε αποδεκτού ορίου: insenso, ολοσχερής ήττα της φρόνησης – εξουθενωτικός θρίαμβος των αισθήσεων, ακροβασία στα όρια της λογικής» σημειώνει η θεατρολόγος Δήμητρα Κονδυλάκη.

Ο **Δημήτρης Δημητριάδης** ορίζει το έργο του «Insenso» σαν μια όπερα χωρίς μουσική, όπου ο λόγος και το ανθρώπινο σώμα αποτελούν τα μοναδικά όργανα. Κίνηση, λόγος σε αντίστιξη, σε αρμονία η δυσαρμονία. Ένστικτο και λογική σε μια αιώνια συνομιλία. Ένα θέατρο όπου η κίνηση, το σώμα, δεν αποτελούν το αναγκαίο υπόβαθρο του λόγου αλλά που μπαίνουν σε μια διαλεκτική σύγκρουση μαζί του. Θέατρο της έξ-στασης που αναζητεί την ψυχική και σωματική μετακίνηση από την στασιμότητα του αποδεκτού.

Όλες τις ημέρες (εκτός από την Κυριακή 9/10), μετά το τέλος της παράστασης θα ακολουθήσει συζήτηση με τους συντελεστές. Την Κυριακή 2/10 και την Πέμπτη 6/10, εκτός από τον σκηνοθέτη Πέτρο Σεβαστίκογλου και την ηθοποιό Αλεξάνδρα Καζάζου, παρών θα είναι και ο συγγραφέας Δημήτρης Δημητριάδης. **Πρόγραμμα συζητήσεων:**

- Σάββατο 1/10 - Πέτρος Σεβαστίκογλου και Αλεξάνδρα Καζάζου
- Κυριακή 2/10 - Δημήτρης Δημητριάδης, Πέτρος Σεβαστίκογλου και Αλεξάνδρα Καζάζου
- Τετάρτη 5/10 - Πέτρος Σεβαστίκογλου και Αλεξάνδρα Καζάζου
- Πέμπτη 6/10 - Δημήτρης Δημητριάδης, Πέτρος Σεβαστίκογλου και Αλεξάνδρα Καζάζου
- Παρασκευή 7/10 - Πέτρος Σεβαστίκογλου και Αλεξάνδρα Καζάζου
- Σάββατο 8/10 - Πέτρος Σεβαστίκογλου και Αλεξάνδρα Καζάζου

Συγγραφέας: Δημητριάδης, Δημήτρης (<http://www.ntng.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=64&item=253>)

Σκηνοθεσία: Σεβαστίκογλου, Πέτρος (<http://www.ntng.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=64&item=5849>)

Σκηνικά: Σεβαστίκογλου, Πέτρος (<http://www.ntng.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=64&item=5849>)

Κοστούμια: Tworek, Bajka (<http://www.ntng.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=64&item=44722>)

Φωτισμοί: Jarek, Karol (<http://www.ntng.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=64&item=44671>)

Ηθοποιοί

Καζάζου, Αλεξάνδρα (<http://www.ntng.gr/default.aspx?lang=el-GR&page=64&item=44724>)